

בר' שאבר בו כלאש דרי דה לא מיטט
לעבד בכוכב ולא עישן טוועה ליהוד
אליעše מסט חביבין למיט אמר רב יוחנן
אות אסורת מזות במלוא לעיזיד לא אליא
אבי או תאילרב רימח והא אל' מא' אליא
לא שט אליא פעדן אלכ קלבין אמר אליא
ליוזן ערלה אל' יוחנן 'אפליך לקלבורו
יוזן לעמבה 'הילך גוון טאר וחרוב
במחם תפיש אין שט אום גענעה השמי
בן דבזז� אמר רפנס בר פראן אמר רב היליא

٦٢٨

טובי יסוד מרכיב אחד בלבד שלא יתבין ביחסו מופיע הטעמה ובנשימות מפני הנשים והצעני מפלילן במקל לאחוריהן והוא אכן אפשר לטעבר

۱۵- جنگل

אם לא יעשה יהיה חסר המצויה שהיא קניין
מעשה. אבל מצוות לא תשעה – שאין
המצויה קניין המעשה. רק שישב ולא יעשה
ואינו קונה שום דבר, ועיקר המצויה שלא
יעבור רצון הבורא יתרחק שאסר עליו, וככלzman
שלא אסר הקב"ה – אינו עוכב רצון בוראו
יתברך.¹⁰⁵ ולפי דעתינו אם מקיים לא תשעה
שלא נצטווה עליז הואגרענותה, שאין לאסרו
עצמו בדבר שלא אסר אותו התורה.¹⁰⁶ וראיה
לה¹⁰⁷ שאמרו חכמים (גיטין ט), לא יליך אדם
בבית הקברות וציצית שלו נגרת על הקבר,
דרהי לועג לרשות.¹⁰⁸ ואילו לענין כלאים אמרו
חכמים (פרק ט) שמותר לעשות מהם
חריכים, ולא הרי זה לועג לרשות, אלא דשאני
זכות לא תשעה¹⁰⁹ דאיין לועג לרשות כיוון שלא
נצטווה במצוותה.¹¹⁰ ואני חסר קניין מצווה.
מצוות עשה¹¹¹ הר לועג לרשות אף על גב שהמת
פטור מן מצווה – סוף סוף חסר לו קניין
מצויה, ודבר זה עיקרי.¹¹² אף על גב שההתוספות

שפומליין בו'. ולב'ה כח דלהן
לפסנן הילג יט לכתבן זא נס זא
לגבזומע קוד סאנפוק ט"ס:

לכטוק

שנא דין כלאים וציצית למת + ונו ב' סעיפים :

א "חכרייכי המת מורה לעשונן אַ מבלאים :

ב (א) אין קברין את המת אלא (א) בטלית (ב) שיש בו ציצית:

(א) [ב] וַיְלֹא דָלַן נֶגֶד יְהוּדָה (ס' כטס י"ה) וְסִגְנוֹ לְקַבֵּל (ג) צְיוּנִים בְּלֹא (ה) קְפֻסּוֹלָן מְחִילָה קְבֻּלִים לו^ו (ו) כְּנוֹכְבִּין לְמַד מִן כְּכֹבֶךְ:

10

1

א. ה

12

6

(6)

ואומר אני כי אברהם היה מיוחד לשמר כל התורה¹⁰³, ולפיכך אמרו עליו (קיטין פג.) כי שמר כל התורה כולה בעבור שהוא מסוגל לשמור מצוות התורה. וכך עמרם שנשא דודתו, ויעקב ב' אחיו – כי אלו הם מצוות לא תשעב¹⁰⁴. ואם לא היומצוות על מצוות לא תשעה – למה קיימו אותם, וזהו באמת דעתינו, והוא נכון. והשתא אין צורך ליתן טעם כלל למה נשא יעקב ב' אחיו, כי מצוות לא תשעה אין לחיבת עצמו, רק מצוות עשה. ואברהם בלבד הוא שומר כל התורה כולה, בין עשה ולא תשעה.

והחילוק שיש בין עשה ובין לא תעשה ידוע
לכל משכיל. כי מצוות עשה הוא קניין מעשה
מן פני שהוא קניין, אף על גב שלא מתחייב בה

ঃৰি রি (৪)

ועכשו הפטת השם בכל תפוזות ישראל טנשאי
המת בצעית וקדם שנחחים אותו בAKER נתקין
צעית את טהרה צייזתו יש שנגנו לנטוק אותה
בבית קידום הזואת לקבולה אבל טוב יותר לנתקה
קדום הקבורה ישמתי בכירור על שני גורלי תדרור אחר
זה אחר פטיגריו שקבעו אותו בכל צייזתו ואחר
חלheid כשהגינו להלכנת חביביו חס בטיעו ובזאת
חומר ואוחם שהלבישו לא ירעו מוה ונתקין את מטבחית
בנהוג ורכף נכם אותו תלמיד התהיל לצעוק ואבוי
הגרלים שהיו שם שווים אתם הטמים לבני לסתונה
והשנוי כהוניהם בAKER עם כל הציצית נתקבנה אהה
בחיש שפניהם גורלו נרנו כן (הראשון היה הנראי ז"ל)
והשנוי היה החסיד סוראי ז"ל מהורדנא בעל יסוד
ושורש העבדה שזו ניכ להניחו בכל הציצית.

(11) R' Forst Kashrus p. 201-2

54. See Kreisi U'pleisi 89:3, who contends that the digestive process starts 1.2 hours after eating and continues for six hours (he bases this on Magen Avraham: O.C. 184:9). Thus he maintains that the two opinions cited in *Rishonim*, whether to wait one or six hours, argue whether the interlude depends upon the beginning of the digestive process or the end. While this opinion of Kreisi U'pleisi is not shared by other *Poskim*, it is interesting to note a story told of the *Chasam Sofer* (cited in *sefer Zichron L'Moshe* p. 181). It seems that the *Chasam Sofer* held that the six hour interlude was dependent upon digestion of the meat. In addition, he assumed that the digestive process quickens during sleep. Thus, if one ate meat late at night and rose early the next morning, he may eat dairy even though six hours have not passed since he ate the meat. Accordingly, one morning the *Chasam Sofer* prepared a coffee with milk even though six hours had not passed from his meat meal. Before he was able to drink the coffee, however, the cup overturned

spilling its contents to the floor. Seeing this, the *Chasam Sofer* remarked, "apparently, in heaven they do not accept my ruling." See *Piskei Teshuvah* (Pietrokov 1937) ch. 285, who cites a lenient opinion regarding this question.

שאלה: אכל בשר בלילה וישן וקם בבוקר
ורוצה לשותה קפה עם חלב והוא
עדין קודם שש שעות מהו.

ספר "יעיש אברהם" מביא בשם הגה"ק האדמוני'
רבי אברהם מטשכוב זצ"ל שייעור שש שעות
חייט לעכול, ושינה גורם עיכול ולא צrisk שש שעות,
ושמנוי שאחד מגורי הוראה בעיה'ק פסק כן הלכה
למעשה, ריש לחמה שלא רואו הספר "זכרון למשה"
עם התגנות הגה"ק ה"חתם סופר" זצ"ל שהורה
תמלח להתיר, והכן לעצמו חלב לקפה לשותה
בבוקר ונשפך, ומה הbrain שאין הדין כן לנו מאז פסק
לא פלוג ע"ש, וכי הוא אשר י Hin לפסוק נגד עמד
הוראה כמו כן, אכל צ"ב דלא בשם היה לפסוק
הוראות בסימנים מן השם.

(12) עזרא
אלענגן
ה' צ' צ' צ'

ונראה שבעלמא אי אפשר לפוסק ממעשה, ורק
ההלכה קבועה, אכל וגוני ישראל בעלי רוח
הקורס כמו הגה"ק ה"חתם סופר" זצ"ל, הרגינשו
שזה סימן, וכיררו שוב ההלכה וראו פנים לאסור
ולכן שני פסק דין, ריש לסמן עליון.

ומסתור על וביינו הגרא זצ"ל שרצה שבבית מדורשו
ישאו כפים כל יום, ובאותוليل שרצה
למחה להונג כן הובל לבית הסוהר על ידי עלייה
ופסק מאז שלא לשנotta, ותמה הגה"ק רבי ישראאל
סלנבר זצ"ל הלא לא בשם היה ואין להשging על
אותה ומופתים אלא כפי ההלכה, אבל לפי דברינו
קירוש עליון בעלי רוח הקודש מרגשים אם זהו סימן
וומו, שאו מעיניים עוד פעם בהלכה וקובעים הוראה.

(11)

